

Καμικάζι

(αδημοσίευτο)

17

Τι σας φέρνει στο νου η λέξη «καμικάζι»; Προφανώς τους αναβάτες των μηχανοκίνητων δικύκλων, γνωστούς από τους επικίνδυνους ελιγμούς τους στους ελληνικούς δρόμους, τις εντυπωσιακές (αλλά γεμάτες ρίσκο) σουζες τους, τον εκκωφαντικό θόρυβο των «εργαλείων» τους, τις νυκτερινές κόντρες τους στην παραλιακή και τα πολυάριθμα θύματα (κατά κανόνα) της αποκοτιάς τους και του καθημερινού τους εκούσιου «ζην επικινδύνως (vivere pericolosamente)».

Τους αναβάτες που, εν τινι μέτρω, ηρωοποίησαν μερικές από τις πιο ευτελείς ελληνικές ταινίες της δεκαετίας του 1980.

Βέβαια, στους παλιότερους και σε εκείνους από τους νεότερους που μελετούν ιστορία, θα φέρνει στο νου και τους «ορίτζιναλ» καμικάζι, τους ιάπωνες αεροπόρους, οι οποίοι, στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, επιχειρούσαν επιθέσεις αυτοκτονίας εναντίον εχθρικών (κυρίως αμερικανικών) στόχων, με ιδιαίτερη προτίμηση τα πολεμικά πλοία.

Γιατί, όμως, «καμικάζι» τη στιγμή που η λέξη δεν υποδηλώνει κάτι το ηρωικό και δεν έχει σχέση, με πράξεις αυτοθυσίας; Αντίθετα σημαίνει «θεόσταλτος άνεμος» ή «θεϊκός άνεμος» (με το πρώτο συνθετικό της να οφείλεται στη θεότητα «κάμι»

της τοπικής σιντοϊστικής θρησκείας), αλλά να έχει ιδιαίτερη συμβολική και ιστορική σημασία για τους Ιάπωνες.

Συγκεκριμένα, όταν το 1281 ο μογγόλος Κουμπλάι Χαν, ο εγγονός του φοβερού Τσένγκις Χαν, οι δυνάμεις του οποίου μόλις είχαν κατακτήσει την Κίνα, θέλησε να προσθέσει στις κατακτήσεις του και τα νησιά του ιαπωνικού αρχιπελάγους, συγκέντρωσε προς τούτο στις πλησιέστερες στα κύρια νησιά της Ιαπωνίας κορεατικές ακτές έναν στόλο από πολλές χιλιάδες πλοία, τον οποίο, όμως, για καλή τύχη των γιαπωνέζων διέλυσε μία σφοδρή θύελλα. Το φανταστικό των Ιαπώνων, οι οποίοι είδαν με ανακούφιση να γλυτώνουν από αυτή την απειλή μιας επίφοβης αρμάδας, απέδωσε το καιρικό φαινόμενο σε θεική παρέμβαση η οποία αποκλήθηκε «καμικάζι» ή «θεόσταλτος άνεμος». Ο οποίος θα έπρεπε να κατατροπώνει έκτοτε τους εχθρούς της χώρας του Ανατέλλοντος Ηλίου.

Το Πάρι

(αδημοσίευτο)

Μας απασχόλησαν πολύ οι λέξεις, οι ιστορίες τους, η προέλευσή τους... Δεν μας απασχόλησαν ανάλογα οι αριθμοί. Και όμως, και αυτοί έχουν τις ιστορίες τους, τους συμβολισμούς τους και την σύνδεσή τους με μυστήρια, υπερφυσικές δυνάμεις, μαγείες και άλλα πολλά! Ορισμένοι, μάλιστα έχουν και τις παραξενιές τους. Που παραμένουν εν πολλοίς άγνωστες ή, μάλλον, δεν γίνονται αντιληπτές από πολλούς. Παραξενιές που δεν οφείλονται, βέβαια, σε κάποια διαστροφή ή μαγική ιδιότητα του αριθμού, αλλά είναι συνέπεια απλών μαθηματικών πράξεων, στοιχειώδους αριθμητικής. Ένας από αυτούς είναι και το 11. Όχι επειδή αποτελείται από δύο «μπαστούνια». Αλλά επειδή ως συντελεστής μιας πράξης δίνει εντυπωσιακά αποτελέσματα. Πράγματι, αν κάποιος διαιρέσει τους δέκα πρώτους ακέραιους αριθμούς με το 11 θα εκπλαγεί με το αποτέλεσμα. Θα διαπιστώσει τρία πράγματα. Το πρώτο ότι το ηλίκο συντίθεται από μία ατέλειωτη σειρά επανάληψης του ίδιου ζεύγους ψηφίων. Το δεύτερο ότι το ζεύγος κάθε επόμενου ηλίκου είναι το άθροισμα του προηγούμενου συν εννέα ή (συνέπεια της κατά σειράν κατά εννέα αύξησης) πως το κάθε ζεύγος είναι το γινόμενο του διαιρετέου επί 9! Το τρίτο ότι χωρίζονται σε αντίστροφα ζευγάρια:

του 1 και του 10, του 2 και του 9, του 3 και του 8,
του 4 και του 7 και, τέλος, του 5 και του 6.
Έτσι, οι διαιρέσεις 1:11, 2:11, 3:11, 4:11, 5:11, 6:11,
7:11, 8:11, 9:11 και 10:11 μας δίνουν αντίστοιχα
πηλίκο: 0,090909..., 0,181818..., 0,272727...,
0,363636..., 0,454545..., 0,545454.,
0,636363..., 0,727272..., 0,818181... και
0,909090...

Ακόμα δε και, όπως μπορεί να αποδειχθεί με
σχετική δοκιμή, αν ως διαιρέτη επιλέξουμε έναν
πολύ μεγαλύτερο και πολύπλοκο αριθμό, πάλι θα
καταλήξουμε προοδευτικά στη διαίρεση ενός από
τους πρώτους δέκα αριθμούς και στη διαδοχή
ενός από τα παραπάνω ζεύγη.

